

זרת, ולכוס תה עם וינסטון צ'רצ'יל
במוזון בית הנבחרים.

(ד) הבטיחו לה יצרני האופנה מלאי
בגדים, במקום תלבושת הצנע שהביאה
עמה מישראל (20) נקודות לפי התעריף
המזול.

בשה התעופה בלוד עצמה מרים את
עיניה, בשעה שבעלה החתים נשיקת פרי-
דה ממושכת על שפתותיה.

בבית נשאר בעלה: סטודנט רפואה
אדום-שער וזקן -- **אריה ירוסלבסקי**
כשהוא מהרהר בהוראתה של **פולה**
בן-גוריון, רעייתו של ראש הממשלה,
שגורה עליו (כאשר הובאה ל"הדסה" עם
שבר ברווקה); "אני פולה בן-גוריון...
הורד את הזקן האדום שלך".

אשה יפה מאד וצעירה (20) אחרת --
סילבנה ("האורז המר") **מנג'אנו** בלטה
בחדשות השבוע אף היא: השחקנית
האיטלקית היפהפיה והחושנית קבעה, כי
למרות לידתה (תינוקת בשם וורוניקה)
תמשיך להופיע בשני סרטים לשנה לפי-
חות.

שעה שה"איונינג סטודרד", עתון
הערב הנפוץ ביותר בעולם, פרסם את
תמונתה של האורחת הישראלית, מרים
ירון -- הופיע בבירה האנגלית איש
ישראלי נוסף: **הארכיבישוף ג'ורג' חכים**.

ראשם הרוחני של הקתולים היוונים
בצפון הארץ הוא יליד מצרים, 42, מידידי
המופתי לשעבר שחזר ארצה (מאלבנון)
בחסות ממשלת ישראל.

תעמולים ערביים מנסים לנצל את ביי-
קרו של כהן הדת העבדוקן, ולובש גלימת
הכנסיה השחורה, לתעמולה אנטי ישרא-
לית.

אך הארכיבישוף הודיע: "...מטרת
בואי... איסוף כספים... להקלת מצוקת
הפליטים הערבים בישראל..."

עתון יום ראשון אחד הטיב לדעת:
הוא פרסם את תמונתו בין תמונות שני
כוכבי קולנוע אנגליים (ובלתי ידועים)
שנתגרשו.

מרתה ג'הורן, בלוגינית, גבוהה,
בת... פקוחת-עין, תקיפת-ביטוי ונעימה
למראה לגמה כוסית בראזי ב"ריץ",
וסיכמה את רשמיה מביקור של שבועיים
בארץ, בשליחות השבועון האמריקאי
"סאטרדי איבנינג פוסט". דבר שלא מצא
חן בעיניה: בדרכה מירושלים לתל-אביב
אספה טרמפ, עולה חדש, פועל כבישים
מלומד ולבוש בהידור, שהפליג עמה בור
כוח על הספרות האמריקאית החדשה
ושיבח את **ארנסט** ("למי צלצלו הפעמור-
נים") **המינגווי**, "מזור איזו דעות מוט-
עות על אישיותו של המינגווי נפוצות בארץ
זו", אמרה מרתה, שהיא אשתו הגרושה
(מספר 3) של ארנסט המינגווי. מצאה חן
בעיניה: הארץ, האנשים הצעירים העושים
בה קריירה מהירה, מלון "ריץ" -- ומלכת
היופי, מרים ירון.

אמר **בזאיר** ("חשמלית ושמה תשר-
קה") **ביקל** לספרו של עתון אנגלי של
חיילים משוחררים: "הקה שלנו (הישרא-
לי) מורכב מאנשי עדות המזרח, אנשים
חסרי תרבות תיאטרון ובעלי מזג סוער.
אם אינך נושא חן לפניהם, לא יחסו עליך
ויביעו דעתם בדבורים ומעשים. מי שעומד
במבחן קהל זה, אין לו לירוא משום קהל
בעולם".

העתונאי החרשם מכשרונו ("העולם
הזה" 683), ממרצו ושאיפותיו של מאיר
המכונה עתה תיאודור, שסרב בימי מל-
חמת העצמאות לחזור ארצה וטען שהוא
נשאר למען האמנות, ויחזור רק כפעהיה
שחקן גדול כפאול מוני, ואז יבוא ארצה,
כדי להעלות לגובה הדרוש את התיאטרון
הישראלי.

בשעה שהעתונאים חיפשו את ביקל,
הזמין **יצחק אבנתי**, ציר ארץ-ישראלי,
כמה ממכריו לתערוכת הציורים שלו
ב"בן אורי גלרי", כרטיסי הזמנה היו
מנוסחים: הנכם מוזמנים לפתיחת תערוכת
הציורים של יצחק אבנתי, בסוגרים ובאר-
תיות ענק **צברה**, אמרה חנה אילת
(אשת השגריר אילת), שפתחה את התע-
רוכה, "גם אני צברה".

בעוד אורחי התערוכה הננים מן
הציורים, נהנו מאוני השעה העברית בבני-
ביסי. משני עוזים של **בנימין תמוז**.
עוזי אחד מתאר את ביקורו באיטליה,
ועוזי שני, שקרא תמוז בעצמו לפני המי-
קרו, תאר את הרפתקאותיו של עוזי
בדרכו לארמון וינדור.

תוך 24 שעות...

הרגשת-השואה, שהשתררה באמריקה
עם קבלת הליציות המדימות הראשונות על
התבוסה הניצחת בקוריאה, פינתה במשך
השבועיים את מקומה לפטליזם קודר: הי-
דעה הברורה כי מלחמת-העולם האטומית
עלולה לפרוץ תוך 24 שעות, ללא כל
הודעה מוקדמת.

כשקם ו סירצ'ואן, נציגו של מאו
בא"ם וגאם את נאמו הנועם, שהיה הכי-
רות מלחמה פוליטית היה ברור, כי רק
שלוש דרכים פתוחות לפני טרומן וחבר
יועציו המעטים, שהוטל עליהם לפתע להח-
ליט על חייהם או מותם של עשרות מל-
יונים:

לפייס את סין הקומוניסטית במחיר
ויתור על סורמון, קוריאה, הודו-סין ואר-
לי יפאן.

לפנות את קוריאה ולהכריז מלחמה
מעשית על סין -- כלומר, להטיל מצור
ימי ואוירי על היבשת האסיאתית האבודה.
או: להתקיף את היריב בלבד, לפתוח
מיד במלחמת-מונעת נגד ברית המועצות, לה-
שתוצאתה הראשונה תהיה אבדן היבשת
האירופית והתקפת-נקם אטומית על אמרי-
קה.

הצד המדכא ביותר בכל הפרשה הט-
ראגית היה, כי איש כבר לא היה בטוח
אם באמת תלויה השתלשלות העניינים בהח-
לטתו הברורה של מישוה. כמו ביולי 1914,
כשהמלחמה פרצה כמעט מעצמה, מבלי
שאיש רצה בה, היתה קיימת גם הפעם
אפשרות, כי הגיון הדברים עצמם יוביל-
דרך פעולה ופעולת-נגד -- אל המלחמה.

הגורל לחם בספר

באותה שעה ישבו הנגדלים בארמון
מחומש הצלעות בווינגטון, מקום משכנו
של משרד הבטחון האמריקאי, וניסו לסכם
את המאורעות, שגרמו למפקדה דרמטית
במצב העניינים בקוריאה. בשוך אבק הריבוח
נתגלה, כי "האיש הזקן בטוקיו" הכין לעצ-
מו מפלה-לדוגמה.

על אף היות הנגדל המפקד הזקן ביותר
בעולם, מצטיין דוגלאס מאקארטור בתכונות
של מפקד-מחלקה צעיר. כמפקד מחוגן בבי-

זו סירצ'ואן
הנגדל זעם

טחון עצמי בולט ובבזו רב ליריביו, הכין
הנגדל לעצמו תיאוריה צאיית המתנגדת
לכל הספרים. על גדות האילו התנקמו
הספרים בנגדל.

טעות קטנה במודיעין. שגיאתו
הקטלנית של הנגדל החלה עם כיבוש
פיונגיאנג. במקום לכסס את כוחותיו הדי-
לים ולהתקדם לאיטו, ציווה על יחידותיו
לדלוק אחרי האויב המנוצח. החל מרויץ
תחרות בין שני הגייסות האמריקאים, ודג
לאס הרחוק הבטיח בטוקיו: "הנערים יח-
זרו הבייתה לפני חג המולד..."

במקום פרצופו המזוקן של סאנטה-
קלאוס, מחלק-המתנות של חגי-המולד, פג-
שו הנערים בשלגי קוריאה את פניו החל-
קות של מאו צ'ה-טונג. יחידותיו הראשונות
נכנסו לקרב. בחשיגטון נשלחה אזהרה לג-
נרל. אנשי המודיעין במטכ"ל האמריקאי
ניבאו להתערבות סיני. רבתי, אולם הנגדל
בו לכל אלה. אנשי-המודיעין במפקדתו
שלו, שהשתדלו לגרום קורת-רוח למנהיג
העקשני, הבטיחו לו שהסינים מעטים, ולגי
נשק וירודי-מוראל. וכך פתח הנגדל

בפעולת הקפה ענקית -- הוא הקיף
בצבאו הקטן את הסינים שעלו עליו במס-
פרם פי כמה.

המקיפים הזקפנו. מאו צ'ה-טונג היה
סבלני. הוא נתן לאמריקאים להקיף את
אנשיו. כשהקפה היתה שלמה הלמו המור-
קפים מהלומה אחת מוחצת. בנקודה הח-
לשה ביותר של טבעת, מקום-החיבור של
שתי הגייסות האמריקאיות, הבקיעוה בנקל

"תן להם, הרינו" הידיעה כי נכבו
מאתו את ההפתעה, לא הפחידה את הנר-
שיא. לפני קהל של 3000 ובערך 100.000
מאזיני רדיו, קבע הנשיא את דעתו וגאם
בצורה משכנעת שונה לחלוטין מהמגומם
הבלתי מוחלט, שהשמיע לפני שלוש או
ארבע שנים. במצע הנאום התפרץ מעריץ
אחד: "תן להם, הרינו" "אני נותן, חיך
הנשיא והמשיך להצהיר את עמדת האמ-

הרי טרומן וקלמנט אמרי
הבונה חייתה

ריקאים ביחס לקוריאה. המקרה הזה ומק-
רים דומים לא רמזו כלל, שהנשיא הצטער
צער כל שהוא, על השתנואים והקדימו
אותו בסקופ (ידיעה) הגוב שלהם; מיליוני האמריקאים שמעו וראו את הד-
ברים.

טרומן חזק היום משהיה בתקופת נשי-
אותו הראשונה. יום אחרי יום מצוים
פרשני העתונים והרדיו המדברים בשם
האופוזיציה, ואומרים לטרומן מה עליו
לעשות... "ספרוין לאצ'יסון... קא
לטט... צא מקוריאה..." בכל יום, בטורי
הוודשות בעתון, בשידורים הסוחפים את
הצבור האמריקאי בכל דקה במשך 24
שעות, נמשכים והכיבים הוודים הללו.
אבל טרומן אינו נכנע; הוא החליט
לקבוע את גורל מישל במקום לואיס
ג'והנטון, במכיר מיניסטריון ההגנה --
והוא עשה זאת אפסי שגיוהנטון היה
ידידו האישי הטוב. וכך הוכיח, בעלת
אישיים אינם יכולים לקבוע החליטה בעלת
משמעות לאומית; ומשום כך אינו חפץ
לסגת לפני התעמולה האיטליאנית החד-
מדת. בכל יום מגלים הפרשנים, כביכול,
שעומדים לפטר את אצ'יסון... שפטר את
אצ'יסון... אבל טרומן אינו משנה את
עמדתו. "אצ'יסון ישרא", עונה הנשיא
לערוגאים השואלים אותו על מצבו של
מיניסטר החוץ. טרומן מאמין, כי אצ'יסון
יודע את מלכתו -- הוא ישרא.

מדינאי גרוף בחזיפה אפורה.
טרומן יודע להראות את עקשנותו -- אך
הוא יודע גם להודות בטעותו; וכמה עלה
ערכו בעיני האמריקאים בגלל זה, הם הערי-
צוהו, כי רק אדם גדול באמת יעז להת-
ודות לפני העולם על שגיאתו.
טרומן עשה זאת לפני הצבור, אחרי
התנגשות בינו לבין המרינס. אחרי שסרב
לדרישת המרינס, שביקשו ייצוג בוועדות
הצבאיות המתכונות, אמר כמה דברים
שגרמו אי הבנה. הדברים לא הובנו במידה
כואת, שגרמו סערת התמרמרות וחמה על
הנשיא. הוא לא נסה להשתמש. הוא הופיע
בכנוס לאומי של ותיקי המרינס, ובמלים
אחדות הפך את קריאות הבזו לסערת הינד
ענקית. הוא התנצל וחזר בו מכל מה
שיכול היה להעליב. האמירה הזאת הוכיחה
את גדולתו.

טרומן אינו דמות רפרזנטטיבית בלבד.
כשהחליט הקונגרס להעניק לפרנקו הלוואה,
הוסיף הנשיא, "יעבור זמן ארוך מאוד, עד
אשר נשלח שגריר לארץ זאת".
בגלרית בובות השפחה של מדם טוסוד
בלונדון, יש אוסף מגוון של שודדים, רוצי-
חים, שחקנים גדולים, תירימי, אנשי מדע,
סופרים וכמובן, גם נשיאי אמריקה כולם.
כולם זועמים, רציניים, רשמיים -- מחייכת
רק בובת-טרומן, הנשיא הנכוח, לבושת
חליפה אפורה גיללה עממית. בחליפה עמ-
מית זו גדל האיש והיה למדינאי, מנהיג בין
מנהיגי העולם.

והסתערו על המרחב הקוריאי חסר-ההגנה
שהשתרע לפניהם. שני הגייסות האמרי-
קאים המקיפים נשאר בפורפם של הסי-
נים, מוקפים ומנותקים כשהם מנסים לה-
גיע אל החוף הקרוב ולהימלט בדרך הים.
מאו צ'ה-טונג, בעצמו חוקר תורת
הצבא ומחבר ספר קלאסי על מלחמה-
זעירה, נשאר הצוחק האחרון.
נחמתו היחידה של הנגדל המוכה: גם
לולא שגיאתו הקלאסית יכלו הסינים, בתר-
קף עליונותם העצומה במספרים, לגרש את
האמריקאים מקוריאה בכל שעה שרצו.

הצל על הבד

בעוד שהנגדל היהיר וגבה-הקומה ני-
סה להציל את שארית אנשיו, עמד הנשיא
המושקף והמצניע לכת ליד המיקרופון,
והכריז על מצב-חירום כללי. המאורעות
המדהימים הגדילו לפתע את צלו על בד
ההיסטוריה העולמית, ולתמהונו מצא הנ-
שיא הקטן את עצמו, לפתע, עומד מול
האפשרות המעשית ביותר להעשות, אחרי
וילסון ורוובלט הגדולים, לנשיא-המלחמה
השלישי.

על דמותו של האיש בעיני האדם-ברחוב
באמריקה מוסר מונטי גייקובס,
סופרו המשוטט של "העולם הזה" מעבר
ליים:

נשיא ארצות-הברית הורה להכין מדליה --
אות מיוחד לחילות שנלחמו בקוריאה.
על הנשיא להכין מדליה נוספת -- בתנאי
שהסכך הקוריאי לא יתפשט -- בטרם תגמר
כהונתו ב-1952: מדליה זו תהא גמול
מיוחד לאבירות, שהראה האדם, שנהג את
האומה, על אף ההתקפות הארסיות של
קהל פוליטיקאים צרנניים, נשים, יועצי-
כסא ועתונאים. יהיה על הנשיא להעניק
מדליה זו לעצמו.

עברו הימים בהם צעד את צעדיו הצול-
לעים הראשונים, בעלים הענקיות שהו-
ריש לו רוובלט, היום השיג טרומן עמדת
מנהיג ראשון במעלה. בדרכו הלמו בו
דברים ועקצויות כבדיות, אבל רק לעי-
תים התכנסו וענה; לרוב נשא וגבר על
זאת בסבלנות למופת. לפני ספירת הקולות
האחרונה בבחירות הנשיא לפני שנתיים,
יצא עתון אנטיטרומוני בכותרות ענק המ-
בשרות לו כשלו. בשעה שהעורך הסמוק
נסה להטביע את טעותו, חייך טרומן והצי-
טלם בבית הלכן, כשהוא יושב וקורא
בעתון על מפלתו המדומה.

כשחזר טרומן מפגישה הגורלית עם
מקארטור באי ויק, הרגיש חובה למסור
דו"ח לאומה. הוא החליט לעשות זאת
באמצעות תחנות השידור הגדולות. באינו
דרך שהיא נודע הדבר לעתונאים אחרים,
הם השיגו העתקים מן הנאום, ולא שמו
לבם לציון הזמן המותר לפרסום. הם
פרסמו מבוחר מדברי הנשיא. פרשן אחד,
שהגיש לשומעיו את המבחר שעתים
לפני טרומן, סיים את דבריו בהם הלשון:
"כדאי יהיה להאזין לנשיא אחר-כך".